

KARASEVSKO OGLEDALO VRISTI - FLOREA MEA DE CIRES

joi, 26 noiembrie 2020

Jedna od najznačajnijih karakteristika svakoga naroda jest jezik!

Jezik na kojem se razmišlja lagan je poput pera, svijesno je automatiziran, lako se izražava i neprocijenjeno je blago osobe koja se s njime služi, jer kako bi inače i mogli komunicirati bez ovakvog Božjeg dara? Uporaba i to bolje poznavanje svoga materinskog jezika osnovni je preduvjet za daljnji osobni razvoj i kamen je temeljac za očuvanje vlastite kulture. Stoga, svaki je jezik poseban i dobro je znati i to više jezika!

Zbirka pjesama "Floarea mea de cire", odnosno "Karaevsko ogledalo vristi", autora Milje Šere vidi svjetlo dana 24 godine nakon prve zbirke pjesama Lupa kog pjesnika "Pogleni, Bože, na našu slzu", izdane 1996. godine u Zagrebu. Ona je vrijedno djelo za sve sadašnje i buduće generacije, za sve ljubitelje poezije i zanimljivo je i to da je jezik istraživač! Napisana je Lupa kom varijantom karaevskog idioma i rumunjskim književnim jezikom i itekako obogaćuje skromnu karaevsku literaturu. Zajedničko Hrvata u Rumunjskoj je potaknulo izdavanje ove zbirke pjesama jer se u njoj nalazi kontinuitet rada i stvaralaštva nadarenog pjesnika, zbirka biva i istinski impuls i poticaj svima koji žele pokušati pisati i stvarati nova literarna djela.

Autentičan i samouvjereni pjesnik karaevskog podrijetla, Milja Šera, prijateljski je uvijek raspoložen, osoba je koja voli pisanje i raspravu. Lupa koji autor piše sto pjesmica na karaevskom idiomu i sto na rumunjskom jeziku. Pun je energije, radišan, entuzijast koji voli život, zadanu riječ, društvo i svoju djedovinu. To me podsjeća na stari karaevski odgoj i poštenje nalik onome u Herceg-Bosni i Hrvatskoj. Naši su stari uvali i voljeli svoje, poštovali tuđe, a svoj kamen i komad zemlje rijetko kad bi bio na prodaju! Pjesme pisane karaevskim stihom još su jedno živo svjedočanstvo i potvrda o postojanju jednog starog arhaičnog jezika i jedne male žilave hrvatske karaevske zajednice s vjerom u Boga, zajednice čiji su korijeni stoljeća duboko utisnuti u svijest ljudi. A ova zajednica, čiji je pripadnik i Lupa koji pjesnik, i dan danas živi na mirnim i pitoresknim prostorima Rumunjske, većinom smještena oko mjesta Karaeva i pokraj rijeke Karae, u planinskom djelu Banata iz Karaevske županije.

Tematika Šerinih pjesama dovoljno je široka da svaki tko voli stihove može pronaći i u knjizi više svojih omiljenih pjesama. Zato i pjesme imaju broj umjesto naslova, autor nude i indirektno mogućnost svakom čitatelju da se može uključiti u odabir odgovarajućeg naslova. Na taj način potiče čitatelje na razmišljanje, na korištenje imaginacije i fantazije, na čitanje i pisanje. Autor je zaljubljenik u svoj rodni kraj i selo Lupak, ljubitelj je karaevskog biča, krajolika i prirode, rado se sjeća doba djetinjstva i crpi stvaralačku energiju iz tog izvora kojemu se vrlo rado i ovdje vraća!

Poštovani čitatelji, toplo vam preporučujem ovu dragocjenu zbirku pjesama!

Giureci-Slobodan Ghera